

333 ROCZNICA WIKTORII WIEDEŃSKIEJ

12 września obchodzimy 333. rocznicę Wiktorii Wiedeńskiej. Bitwy, która zmieniła losy Europy – zapobiegając islamizacji Starego Kontynentu. Historyk Jan Jarosz podkreśla, że w XVII w. Imperium Osmańskie stanowiło ogromne zagrożenie dla ówczesnej chrześcijańskiej Europy, której tożsamość udało się uratować dzięki interwencji Jana III Sobieskiego, króla Polski.

– Los tych narodów, które się dostały pod panowanie tureckie był tragiczny. Dzisiaj możemy z niedowierzaniem czytać te opisy prześladowań chrześcijaństwa, torturowanie i męczenie ludności, to co spotkało Słowian bałkańskich – mówi historyk Jan Jarosz.

To właśnie od Bitwy pod Wiedniem rozpoczął się upadek Imperium Osmańskiego. Nie da się ukryć, że Wiktoria Wiedeńska zmieniła losy Europy – zapobiegając tym samym islamizacji Starego Kontynentu.

– Bitwa pod Wiedniem, 12 września 1683 roku, to była jedna z decydujących bitew świata. Wojska polskie i wojska sprzymierzone pod dowództwem króla Jana III Sobieskiego odniosły wielkie zwycięstwo. Uratowana została Europa, chrześcijaństwo i kultura europejska – akcentuje Jan Jarosz.

„Wiktoria Wiedeńska utrwaliła w świadomości powszechnej obraz Najjaśniejszej Rzeczypospolitej jako przedmurza chrześcijaństwa. Bitwa Wiedeńska zaliczana została do „najważniejszych bitew w historii, które uratowały Europę”. Dzisiaj(...), pragniemy przypomnieć mieszkańcom Europy, że była ona wydarzeniem ważnym dla całego kontynentu i dla wielu narodów. Zwycięstwo to zostało odniesione dzięki poświęceniu partykularnych interesów dla większego i wspólnego dobra. A pamiętając słowa bł. Jana Pawła II: „Jedność Europy będzie mocniejsza, jeśli zostanie oparta na wspólnych korzeniach chrześcijańskich”, deklarujemy nasze poparcie dla wszelkich działań i wydarzeń kulturalnych, mających na celu rzetelne upamiętnienie Bitwy pod Wiedniem, jak również utrwalanie chrześcijańskiej tożsamości Europy w duchu poszanowania i tolerancji dla drugiego człowieka.”
(z *Deklaracji ideowej Komitetu Obchodów Rocznic Wiktorii Wiedeńskiej*)

Decydujące uderzenie pod Wiedniem przeprowadziła husaria. Jej chorągwie do boju osobiście prowadził król Jan III Sobieski.

– Jest to słuszna duma polskiego narodu. Wojsko Polskie było częścią wojsk sprzymierzonych, ale dowództwo należało do króla Jana III Sobieskiego. Dzisiaj we wszystkich podręcznikach w Europie o tym zwycięstwie pod Wiedniem piszą i uznają wielkość króla Jana III Sobieskiego (...). Tuż po bitwie król Jan III Sobieski zawiadomił papieża Innocentego XI krótkim listem „Venimus, vidimus, Deus vicit” (Przybyliśmy, zobaczyliśmy, Bóg zwyciężył). Ojciec Święty ustanowił święto imienia Maryi, a dzisiaj też w Wojsku Polskim jest to święto wojsk lądowych – informuje historyk.

W kolejną rocznicę pełnego chwały Zwycięstwa pod Wiedniem i w święto Imienia Maryi, w kościele O.O. Kapucynów przy ul. Miodowej w Warszawie w uroczystej Mszy Św. modlono się dla uczczenia Imienia Maryi, Zawsze Zwycięskiej Królowej Polski o Błogosławieństwo Boże i pomyślny rozwój naszej Ojczyzny, o jedność, solidarność i mądrość wszystkich Polaków oraz o Boże prowadzenie i dary Ducha Świętego dla Prezydenta RP.

Mszy Św. przewodniczył i homilię wygłosił ks. Bp Antoni Pacyfik Dydycz OFM Cap., Biskup Senior Drohiczyński. Koncelebrowali m.in. ks. ppłk Władysław Kozicki, proboszcz Katedry Polowej WP, ks. prałat Józef Maj, ojciec dr Gabriel Bartoszewski OFM Cap. We Mszy św. polecano Bogu w dniu święta wojsk lądowych, polskich żołnierzy i ich rodziny. Wystąpili również artyści scen warszawskich, oraz m.in. harcerze.

Kościół pod wezwaniem Przemienia Pańskiego przy ul. Miodowej w Warszawie powstał wraz z klasztorem w latach 1683-1694 z inicjatywy króla Jana III Sobieskiego jako wotum

dziękczynne za zwycięstwa w bitwach pod Chocimiem i pod Wiedniem. Kamień węgielny pod kościół został położony 23 lipca 1683 roku, w przededniu wyprawy wiedeńskiej. Na uroczystości był obecny Jan III Sobieski, królowa Maria Kazimiera, synowie, nuncjusz apostolski Opizo Pallavicini arcybiskup Efezu, biskup Wierzbowski, senatorowie, hetmani, ministrowie i tłumy warszawiaków. Na kamieniu, zamiast pierwotnych słów *Christo Redemptori Joannes III. Polon. Rex ...* król nakazał wyryć słowa *Christo Triumphatori Joannes III. Polon. Rex*

Po lewej stronie świątyni znajduje się kaplica dawniej zwana królewską a po złożeniu w niej serca króla (26 czerwca 1830) nazwana kaplicą Jana III, z ołtarzem i obrazem błogosławionego Anioła z Akry pędzla warszawskiego malarza Gładysza, przeniesionym z kościoła św. Anny (oo. bernardynów). W kaplicy tej są zamurwane w sarkofagu (osobiście przez Henryka Marconiego) *wnętrznosci w skrzynce ołowianej zachowane* Jana III oraz serce króla złożone w *pomniku* przez biskupa Adama Prospera Burzyńskiego w srebrnym naczyniu *naczynie owe było w kształcie serca obwiązane*. Popiersie Jana III, wykonane z białego marmuru, jest autorstwa Ludwika Kaufmanna. Sarkofag ten znajduje się po prawej stronie ołtarza, zaś po lewej stronie umieszczony jest sarkofag Augusta II a w nim *urna szara marmurowa* ze szczątkami króla. Kaplica była owalna z dwoma oknami, drzwi przeszkłone oddzielały ją od kościoła.

„W świątyni, gdzie z sarkofagu, ciągle bije Serce Króla Jana III, polskiego, który w niełatwych czasach i pośród trudnych wyborów, duchem i orężem goszczenie nas władcy, walczył w obronie chrześcijańskiej cywilizacji i tradycji naszego Wzywał Pana Boga, Imienia Maryi i Świętych Pańskich, i wspierany przez naród, walczył zwycięsko. Wiktorię tę Panu Bogu przypisał, a Bóg wiedział o o czym świadczyło prowadzenie przez Ducha Świętego św. Marka z Aviano, i bł Stanisława Papczyńskiego, założyciela marianów oraz objawienia europejskiego kręgu kulturowego. tym uprzedzająco, kapucyna przekazane świętej Marii Małgorzaty Alacocue”.

Komitet Obchodów Rocznic Wiktorii Wiedeńskiej

WYKORZYSTANO: WIKTORIA WIEDEŃSKA.PL/RADIOPOMOST.COM